

[Weikop.]

de norske skibe er af en helt anden kvalitet end Lauritzens skibe.

Denne diskussion kunne vi blive ved at føre frem og tilbage, men jeg vil anbefale, at man venter og ser, hvilket resultat de to kloge mænd kommer til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-270
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 271
vedtoges med 91 stemmer mod 44.

Ændringsforslagene nr. 272-394 og lovforslagets tekst, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af aftrapningen af omsætningsafgiften på tekstilvarer [af Tholstrup m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2077, fremsættelsen i tidenden sp. 3440).

Sagen sættes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg må fraråde, at man på nuværende tidspunkt forpligter mig til at iværksætte den i forslaget til folketingsbeslutning omtalte aftrapning af omsætningsafgiften på tekstilvarer. Tiden er ikke inde hertil.

Vi har nylig vedtaget et finanslovsforslag, hvori der var regnet med denne indtægt for hele finansåret, og jeg går ud fra, at de partier, der har stemt for denne finanslov, ikke vil gå med til at forpligte mig til nu at iværksætte denne aftrapning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tholstrup): Den højtærede finansminister sva-

rede nu, at han har regnet med den indtægt i det kommende år, men det er jo ikke i overensstemmelse med bestemmelserne om anvendelsen af disse afgifter, da de i sin tid blev indført. Ved fremsættelsen af lovforslaget om tøjskatten den 12. marts 1955 sagde den højtærede finansminister ifølge Folketingstidende 1954-55, sp. 2760, at

„hensigten er at begrænse forbruget og ikke at øge overskuddet i statskassen. Det vil derfor være rimeligt senere at tilbageføre en væsentlig del af afgifterne til forbrugerne.“

Det var dette sidste, som fandt sted ved uddelingen af sparebeviserne.

Loven var tænkt løbende i to år og skulle altså være udløbet for en uge siden; det var de to år, som regeringen mente var nødvendige for at få bragt orden i Danmarks økonomi. Regeringen tiltrådte jo med store løfter; men den havde på daværende tidspunkt kun siddet godt et års tid og led stadig under eftervirkningerne fra den tidligere regering. Den havde så megen tiltro til sig selv, at den troede, den kunne ordne sagerne med sin planøkonomi og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tryllekunster. Først ved at udskrive valg til den 14. maj har den indrømmet, at den faktisk ikke magtede at bringe orden i landets økonomi. Det har tværtimod vist sig, at planerne er slået fuldstændig fejl, og at regeringen nu ligefrem længes efter at blive afløst, inden dens politik og planøkonomi gennem resultaterne helt afslører, at den ikke har magtet at opfylde de løfter, den gav under valgkampen for 3½ år siden.

Under første behandling af lovforslaget om tøjskatten sagde det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) den 12. marts 1955 til yderligere understregning af sparebevisernes betydning i henseende til at modvirke pristalsstigning — det står i Folketingstidende 1954-55, sp. 2789 —

„at virkningen af de forbrugsbegrænsende foranstaltninger ville blive delvis illusorisk, hvis de gav anledning til lønforhøjelser til efteråret.“

I sit svar til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fremhævede det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard under samme debat — det står sp. 2906 — at afgifterne indsættes på bunden konto i nationalbanken, og at